

Cõi Riêng

Trà khuya bên chái hiên nhà
Gió hiu hắt thổi trắng tà mái tây,
Kể từ vào giữa chốn này
Phong ba mấy độ buồn lây lất lòng
Thăng trầm bao nỗi long đong
Mây trôi bèo dạt theo vòng tử sinh
Góc riêng ta chỉ một mình
Ngâm câu lục bát nhớ hình bóng xưa
Trăng tàn tiếng vạc xa đưa,
Thoảng nghe gió lạnh đêm mưa gọi buồn.

Vô Thường

Xuân đi xuân lại đến
Người đi chẳng quay về
Đời như thuyền không bến
Suốt canh dài lê thê.

Tình đi tình chẳng đến
Thời gian chẳng quay về
Một lần thôi lỡ hẹn
Theo dòng đời lê thê.

Ngày đi ngày lại đến
Cho ta thêm tuổi đời
Chút tình xưa thương mến
Nay bỗng thành xa xôi.

Từ làm thân viễn xứ
Ta mơ về quê nhà
Từng đêm trong giấc mộng
Vơi nỗi buồn xót xa.

Khi giật mình tỉnh giấc
Cổ hương ngàn dặm xa
Đường trần không lối hẹn
Biết đâu là quê nhà.

NGUYỄN TIỀN QUỲNH GIAO